

Domini et Theophaniam omnimodo obumbrata, veluti luna sub nube. Itemque mense Februario post natale sancti Valentini in die an occasu exiit stella meridie, et in partes orientis declinavit. Post hæc mons Bëbius [Fort., Vesuvius], qui est in Campania, mense Martio eructavit per diem, et omnia loca circumquaque præ pulvere cineris illius exterminata sunt. Clerum¹ videlicet diversis ordinibus in die sancto Pa-

A schæ honoribus ampliavit. Qui e vestigio in infirmitatem incidit², et post dies aliquot defunctus est. Hic dimisit omni clero, monasterii, diaconie³, et mansionariis auri libras triginta. Fecit autem episcopos per diversa loca numero duodecim. Qui etiam sepultus est ad beatum Petrum apostolum, sub die octavo Idus Maii, et cessavit episcopatus menses duos, dies quindecim.

VARIANTES LECTIONES.

¹ Cod. Luc., *sunt. Qui sanctissimus vir clericum, etc.*

² Cod. Luc., *infrmitate detentus.*

³ Cod. Luc., *diaconibus.*

NOTÆ.

quod Latine *vellus*. Quid autem hoc symbolum significaretur, ex Pauli Diaconi loco possumus intelligere, qui lib. vi dialog. cap. 15 antiquæ editionis hæc ait : « Circa hæc tempora Carolus princeps Francorum Pippinum filium suum ad Luitprandum direxit, ut ejus (juxta morem) capillum susciperet. Qui ejus cæsariem incidens, ei pater effectus est multisque eum ditatum regiis muneribus genitori remisit. » Hæc ille. Ex quibus intelligis eam his temporibus

viguisse consuetudinem, ut per ejusmodi capillorum exhibitionem quis alicui offerretur in filium ei qui eos acciperet. Unde manifeste cognoscitur quod imperator Constantinus filiorum suorum capillos pontifici offerens voluerit ab iis Romanum pontificem, velut parentem honorari, diligi et observari, eosque ejusdem monitis impensius parere et obtemperare. Vide Baronium anno 684, num. 7.

BENEDICTI II

EPISTOLÆ.

* EPISTOLA PRIMA.

BENEDICTI II AD PETRUM NOTARIUM REGIONARIUM.

Monet illum ut acta synodalia sexti concilii (quorum gratia a Leone II in Hispania missus erat) episcoporum Hispaniæ subscriptione muniri curet.

Benedictus presbyter, et in Dei nomine electus sanctæ sedis apostolicæ, Petro notario regionario.

Juxta quod tuam strenuitatem apostolicæ memoriæ dominus Leo papa Hispaniam provinciam ire disposuit ad præcellentissimum et Christianissimum regem, et sanctissimos archiepiscopos, et ecclesiarum omnium præsules ibidem constitutos, simul et gloriosum comitem, pro innotescenda venerabilis sextæ synodi definitione, acclamatione quoque; quæ et propheticum dicitur, reverendissimorum episcoporum, qui in eodem a Deo congregato concilio convenerunt, ad clementissimum principem, et edicto ejusdem piissimi principis ubique generaliter destinato, pro apostolicæ nostræ fidei firmitate, cum summo pietatis studio commissum ministerium perage. Subscriptiones quoque reverendissimorum episcoporum post eandem synodicam definitionem

* « Has duas epistolas non esse germanas, sed nomine Benedicti suppositas, acta synodalia concilii Toletani xiv, inquit Baronius, aperta luce testantur, dum se per deputatum Leonis II acta synodalia Constantinopolitani concilii accepisse profitentur. Si ergo id Leo ante præstiterat, illique eadem acceperant, quid opus fuit Benedicto eadem iterum isthuc mittere? Potuit accidisse casus, quo necessarium fuerit ut iterum mitterentur, sed is erat in litteris exprimens, neque tam aperte insinuare debuisset se primum acta synodalia

B eum summa sedulitate atque vigilantia procura subjungit : ut et iidem reverendissimi episcopi omnisque per eos religiosa provincia, consortes nobiscum catholicæ atque apostolicæ traditionis et fidei comprobentur; et apud Deum, ad cujus gloriam laus et stabilitas fidei Christianæ redigitur, commendatio eis atque susceptio ad salutem animarum proveniat. Officium perinde pietatis assumptum, vigilantia atque solertia condecorans, festina perficere; quia et tibi met ipsi thesaurizas boni operis fructum, et suscipientibus provides coelestis regni beatitudinem, per rectæ atque apostolicæ fidei confessionem, adipisci.

EPISTOLA II.

BENEDICTI II AD ERVIGIUM REGEM.

C *Significat se Petrum notarium regionarium mittere, qui secum ferret sextæ synodi definitionem, simulque Constantini imperatoris edictum, atque libellum acclamationarium ejusdem synodi ad eundem imperatorem.*

Exstat supra col. 418, suo nomine Leonis II. Incipit sic : « Cum unus exstet rex omnium Deus, » etc.

sextæ synodi in Hispaniam transmittere. Sed cum harum posterior plane eadem sit cum illa Leonis II ad Ervigium regem scripta, de ejus impostura censuram consulas, quæ superius posita habetur. » Vera et germana epistola Benedicti papæ est ista; quam dedit ad episcopos Hispaniæ; monens eos, ut quæ de voluntate aliisque tribus capitulis obscurius scripserant, declararent. Hujus mentio duntaxat reperitur aliqua in actis concilii Toletani xiv. Vide quæ dixi supra in notis ad vitam Benedicti II. Sev. Bin.